

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 21/11/16

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

Θέμα: «Προτάσεις για αλλαγές και τροπολογία στο σχέδιο νόμου της κινητικότητας»

Παρακαλούμε για την τοποθέτηση-απάντηση, τις ενέργειες σας, επί επιστολής που μας προώθησε ο κος ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΜΕΛΙΑΡΗΣ, ΠΕ/Α' Επικεφαλής του τοπικού τελωνειακού γραφείου Τόνου, τηλ. 6945299895, 2283022471, μέσω email: «jyemel68@gmail.com», υποβάλλοντας αίτημα για το εν θέματι αναφερόμενο.

**Ο αναφέρων βουλευτής
Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος**

AZO

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΛΛΑΓΕΣ

στο σχέδιο νόμου «Ενιαίο σύστημα κινητικότητας στη δημόσια διοίκηση, κωλύματα επιλογής και υποχρεώσεις των προσώπων που στελεχώνουν τις θέσεις των άρθρων 6 και 8 του Ν. 4369/2016 προς ενίσχυση της ακεραιότητας και προς πρόληψη των περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων και λοιπές διατάξεις περί δημόσιας διοίκησης».

Με το άρθρο 36 παρ. 1 εδαφ. α' του Νόμου 4250/2014 (ΦΕΚ 74 Α'/26-03-2014) αντικαταστάθηκαν οι διατάξεις των τριών πρώτων εδαφίων του άρθρου 10 παρ. 14 του ν. 3051/2002 (Α'220) ως ακολούθως: «Υπάλληλοι οι οποίοι διορίζονται με μοριοδότηση λόγω εντοπιότητας, μετατάσσονται ή μεταφέρονται σε παραμεθόριο ή προβληματική περιοχή και οι οποίοι τυγχάνουν ειδικών ευεργετημάτων, υποχρεούνται να παραμείνουν στην υπηρεσία τοποθέτησής τους για μία τουλάχιστον δεκαετία, με εξαίρεση την περίπτωση που λόγω οργανωτικής αναδιάρθρωσης η ανωτέρω υπηρεσία συγχωνεύεται ή καταργείται. Στην περίπτωση αυτή, καθώς και επίσης στην περίπτωση που οι υπάλληλοι έχουν υπηρετήσει το ήμισυ του υποχρεωτικού χρόνου παραμονής τους στην παραμεθόριο ή προβληματική περιοχή, επιτρέπονται μετατάξεις, αποσπάσεις, μεταθέσεις, μεταφορές υπαλλήλων εντός της ίδιας παραμεθορίου ή προβληματικής περιοχής ή άλλης παραμεθορίου ή προβληματικής περιοχής, εφόσον σε αυτήν υπηρετεί ο/η σύζυγός τους για λόγους συνυπηρέτησης.».

Περαιτέρω στο άρθρο 18 § 3 του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου προτείνεται μεταξύ άλλων η κατάργηση των άρθρων 72,74 και 75 του Κώδικα κατάστασης δημοσίων πολιτικών διοικητικών υπαλλήλων και υπαλλήλων ΝΠΔΔ. Έτσι καταργείται η δεκαετία υποχρεωτικής παραμονής στην παραμεθόριο ή προβληματική περιοχή.

Συνακόλουθα με το προτεινόμενο άρθρο 4 § 3 του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου ο χρόνος υποχρεωτικής παραμονής στην παραμεθόριο μέσω της συμμετοχής στη διαδικασία της κινητικότητας μειώνεται σε επτά (7) έτη.

Η διατήρηση όμως της ισχύος του άρθρου 36 παρ. 1 εδαφ. α' του Νόμου 4250/2014, σύμφωνα με την οποία ισχύει υποχρεωτική δεκαετής παραμονή των υπαλλήλων που αιτούνται τη μετάταξή τους κλπ σε παραμεθόριες περιοχές, καθίσταται εν προκειμένω προβληματική, αφού καταργείται και η διάταξη του άρθρου 72 του Κώδικα κατάστασης δημοσίων πολιτικών διοικητικών υπαλλήλων και υπαλλήλων ΝΠΔΔ. Δηλαδή υφίσταται το άτοπο με τη μία διάταξη να ζητείται η διατήρηση της δεκαετίας και με την άλλη καταργείται.

Όμως η διατήρηση της ισχύος της υποχρεωτικής δεκαετούς παραμονής σε παραμεθόριο ή προβληματική περιοχή, με τα υφιστάμενα δεδομένα ενισχύει τις ανισότητες καθώς αφενός δεν παρέχονται πλέον ευεργετήματα και αφετέρου ουδόλως τηρείται η αναλογικότητα.

Ειδικότερα:

Σύμφωνα με το Ν. 2266/1994, προβλεπόταν στον άρθρο 9 παρ. 24 πενταετής υποχρεωτική παραμονή του υπαλλήλου στην παραμεθόριο. Η διάταξη αυτή αντικαταστάθηκε από τη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 14 του Ν. 3051/2002, ως νυν ισχύει με το άρθρο 36 του Ν. 4250/2014 αυξάνοντας το χρόνο της υποχρεωτικής παραμονής σε 10 έτη. Η διάταξη αυτή επαναλήφθηκε στο Ν. 3528/2007 (Υπαλληλικός Κώδικας), με την οποία είναι υποχρεωτική η δεκαετής (10) παραμονή στην παραμεθόριο, και καταργείται με το υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου, πλην όμως στη διάταξη αυτή χορηγήθηκε η δυνατότητα μείωσης του χρόνου σε (έξι) 6 έτη για όσους θα αποκτούσαν την πολυτεχνική ιδιότητα.

Επιπλέον επανέρχεται στο άρθρο 8 του σχεδίου νόμου μόνο η προσμέτρηση στο διπλάσιο κάθε τριετίας παραμονής για την αύξηση του σχετικού χρονοεπιδόματος (πρώην Ν. 2266/1994 που είχε ομοίως καταργηθεί), ως ένα κίνητρο για την ενίσχυση της κινητικότητας αλλά μόνο για μία εξαετία.

Από το συνδυασμό των παραπάνω προκύπτει ότι η εξακολούθηση διατήρησης της 10ετίας δημιουργεί έντονο προβληματισμό για τους παρακάτω λόγους καθώς:

- 1) Δεσμεύει υπέρμετρα, λειτουργώντας αποτρεπτικά στην πραγματικότητα, με αποτέλεσμα να μειώνεται ο αριθμός των υπαλλήλων, που μετατάσσονται κάνοντας χρήση των διατάξεων αυτών, καθώς στην πραγματικότητα απευθύνεται μόνο σ' εκείνους που έχουν το στοιχείο της εντοπιότητας, οι οποίοι σε κάθε περίπτωση δεν πρόκειται να φύγουν ή να υπεισέλθουν οικειοθελώς σε διαδικασία κινητικότητας. Έτσι, περιορίζεται στην πραγματικότητα η έκταση εφαρμογής των σχετικών διατάξεων.
- 2) Υφίσταται πλήγμα ο πυρήνας του θεσμού της κινητικότητας που σήμερα είναι περισσότερο αναγκαίος εξαιτίας και της εν γένει οικονομικής κατάστασης της Χώρας μας και της ρευστότητας που χαρακτηρίζει την καθημερινή ζωή των πολιτών, αφού με την εξακολούθηση της 10ετίας ενισχύεται η στασιμότητα και αναιρείται ο ίδιος ο σκοπός της διάταξης που είναι η προαγωγή της τοπικής οικονομίας των ορεινών, νησιωτικών και παραμεθορίων-προβληματικών περιοχών, καθώς θα μπορούσαν με καθιέρωση μικρότερου χρόνου και την παροχή του κινήτρου του υπολογισμού των τριετιών στο διπλάσιο με το νέο άρθρο 8 του σχεδίου νόμου να προσελκύσουν και άλλες ομάδες υπαλλήλων, εκτός εκείνων που έχουν το στοιχείο της εντοπιότητας.
- 3) Καθίσταται αδύνατη η πρόβλεψη των μεταβολών που είναι δεδομένες στο status των υπαλλήλων (απόκτηση οικογένειας, αναγκαστική μετοίκηση τέκνων λόγω σπουδών, κατάσταση υγείας μελών οικογένειας κλπ) σε τέτοιο βάθος χρόνου, αφού ουδείς δύναται να προβεί σε μακροπρόθεσμο προγραμματισμό με βάση και τα σύγχρονα δεδομένα.
- 4) Αντιμετωπίζονται με ανόμοιο τρόπο ίδιες καταστάσεις καθώς είναι δυνατή η μετάταξη υπαλλήλου στις λοιπές, πλην των «παραμεθορίων», περιοχές, χωρίς μάλιστα καμία δέσμευση (Ν. 3613/2007 και άρθρο 71 του Ν. 3528/2007 Υπαλληλικού Κώδικα), με αποτέλεσμα να καταστρατηγείται με τον τρόπο αυτό η συνταγματικά κατοχυρωμένη στο άρθρο 4 αρχή της ίσης μεταχείρισης.

5) Δεν υφίστανται πια τα οικονομικά – κοινωνικά «προνόμια» που υπήρχαν με τις προϊσχύουσες διατάξεις για την 10ετή παραμονή, με αποτέλεσμα να μην λειτουργούν πλέον οι διατάξεις ως «κίνητρο» για την κινητικότητα. Ενδεικτικά, πλην άλλων, καταργήθηκε η επιχορήγηση για την αγορά κατοικίας (άρθρο 24 του Ν.4002/2011 σε συνδυασμό με το άρθρο 10 του Ν. 3320/2005 και το άρθρο 64 του Ν. 1943/1991), καταργήθηκαν επιδόματα (με το άρθρο 30 του Ν. 4024/2011) και περιορίστηκε η καταβολή εφάπαξ χρηματικού ποσού (άρθρο 20 του Ν. 2606/1998).

Καθίσταται έτσι λοιπόν εύκολα αντιληπτό ότι οι ισχύουσες διατάξεις λειτουργούν στην πραγματικότητα ως «αντικίνητρο», λειτουργώντας αποτρεπτικά στη βούληση των υπαλλήλων, με αποτέλεσμα να αναιρείται ο σκοπός του Νομοθέτη για την ενίσχυση της παραγωγικότητας των «παραμεθορίων» περιοχών και να μην είναι δυνατή η εφαρμογή της κινητικότητας εντός αυτών των περιοχών.

Παράλληλα δημιουργείται ένα καθεστώς υπαλλήλων «πολλών ταχυτήτων» καθώς υφίσταται διαφορετική μεταχείριση για εκείνους του Ν. 2266/1994 (μόνιμοι υπάλληλοι με πενταετή παραμονή), διαφορετική για εκείνους του Ν. 3613/2007 (μόνιμοι χωρίς περιορισμό σε οποιαδήποτε άλλη, πλην των παραμεθορίων, περιοχή) και διαφορετική για εκείνους του Ν. 3051/2002 και του Ν. 4250/2014 (μόνιμοι με δεκαετή παραμονή), πλην όμως με την νέα διάταξη στην ουσία μόνιμοι με δεκαετή υποχρεωτική παραμονή και επταετές δικαίωμα κινητικότητας, όπερ άτοπο!!!!).

Αιτιολογική Έκθεση

Με βάση τα ανωτέρω προκύπτει ότι καθίσταται αναγκαία η θέσπιση τροποποιητικής διάταξης στο συγκεκριμένο υπό διαβούλευση σχέδιο Νόμου τόσο για λόγους ισότητας όσο και για λόγους κοινωνικούς (και ηθικούς), ώστε να δύναται να ικανοποιείται ο πραγματικός σκοπός της διάταξης και η αληθής βούληση του αρχικού Νομοθέτη, με τη ρητή αναφορά και στο άρθρο 19 στην παράγραφο 3 της κατάργησης του άρθρου 36 του ν. 4250/2014, ή έστω την

τροποποίησή του με ρητή όμως αναφορά, στην επταετία, για τους υπαλλήλους που μετατάσσονται ή μεταφέρονται σε ορεινή, νησιωτική ή παραμεθόριο-προβληματική περιοχή. Με αυτό τον τρόπο θα εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότερη λειτουργία του θεσμού και των υπηρεσιών και θα περιοριστεί σημαντικά η δαπάνη που επιβαρύνει την εν γένει μετακίνηση του υπαλλήλου και θα εναρμονιστούν οι σχετικές διατάξεις.

Παράλληλα, για την εξασφάλιση της εναρμόνισης των ισχυουσών διατάξεων, καθίσταται υποχρεωτική η προσθήκη σχετικής διάταξης που θα καταλαμβάνει τους πολύτεκνους ύστερα από την κατάργηση του συνόλου του άρθρου 72 του Ν. 3528/2007 (Κώδικας Υπαλλήλων) με το νέο σχέδιο νόμο, καθώς θα βρεθούν διαφορετικά σε δυσμενέστερη θέση.

Έτσι προτείνεται και θα πρέπει να τεθεί με το σχέδιο νόμου:

- I) στο μεν άρθρο 3 να προστεθεί στην παράγραφο 1 ή στο άρθρο 18 να προστεθεί στην παράγραφο 3 μία γενική διάταξη ως εξής: “Οι διατάξεις του παρόντος καταλαμβάνουν και τους υπαλλήλους που έχουν κάνει χρήση στο παρελθόν των ισχυουσών διατάξεων για τη μετάταξή τους σε παραμεθόριες – προβληματικές περιοχές και ήδη υπηρετούν σε αυτές”.
- II) στο δε άρθρο 19 να συμπεριληφθεί στην παράγραφο 3 και στο πέρας αυτής ρητή κατάργηση της διάταξης του άρθρου 36 του ν. 4250/2014, ως εξής “ από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται και το άρθρο 36 του ν. 4250/2014”. Έτσι με την κατάργησή του θα μπορεί να ισχύσει η τιθέμενη με το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου **7ετία, ως ελάχιστο** χρονικό διάστημα υποχρεωτικής παραμονής και να υπάρχει εναρμόνιση του συνόλου των ισχυουσών διατάξεων με το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου.
- III) περαιτέρω, να μειωθεί με σχετική τροποποίηση ο χρόνος της αντίστοιχης παραμονής των πολυτέκνων **σε 4ετία** με προσθήκη στο σχέδιο νόμου σχετικής παραγράφου είτε στο άρθρο 18 είτε με προσθήκη ξεχωριστού άρθρου σ’ αυτό ώστε να καταλαμβάνει και τα παραπάνω, σε συνδυασμό και με τη διάταξη του άρθρου 8 του σχεδίου

νόμου που θέτει maximum χρόνο αναγνώρισης την εξαετία (για
προσαύξηση στη βαθμολογική εξέλιξη), ώστε να εναρμονιστούν οι
σχετικές διατάξεις.

Μετά τιμής

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΜΕΛΙΑΡΗΣ ΠΕ/Α'

ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΝΟΥ

ΤΗΛ. 6945299895 - 2283022471